

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 13 stycznia 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędziowie: spr. r. pr. Tomasz Fox
r. pr. Andrzej Kras

Protokolant: apl. radc. Waldemar Kluska
przy udziale :

Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Anitę Woroniecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2014 r. ze skargi
przeciwko r. pr.
obwinionemu o to, że:

w dniu 9.05.2013 r. reprezentował swojego Klienta, tj.
w
jako pełnomocnik procesowy w sprawie z
powództwa
przed Sądem Apelacyjnym w
akt
pomimo, że w sprawie tej w pierwszej instancji zeznawał jako świadek, tj. o
popelnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowienia art. 64
ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65
ze zm.) w zw. z art. 22 ust. 1 lit. f Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

ORZEKA

1. Uznaje r. pr.
winnym popelnienia zarzucanego mu wyżej czynu i za to
na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U.
2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) wymierza mu karę upomnienia.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r.
pr.
kosztami postępowania w kwocie 551,30 zł na rzecz Okręgowej
Izby Radców Prawnych w

Andrzej
Kluska

Lewandowski

Fox

OSD 63/13

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie zgodnie z art. 68¹ ust1 w związku z art. 70² ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.) postępowanie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] zainicjowało wpłynięcie do Sądu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 16 września 2013 r. (sygn. akt: RD 82/13).

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] o to, że w dniu 9 maja 2013 r. reprezentował swojego klienta [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] przed Sądem Apelacyjnym w [REDAKTOWANE], I Wydział Cywilny, Sygn. akt: [REDAKTOWANE] podczas gdy w tej samej sprawie przed Sądem I instancji w dniu 19 lipca 2012 r. złożył zeznania jako świadek, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne polegające na naruszeniu postanowienia art. 22 ust. 1 lit. f) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony – radca prawny [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] o uchylenie uchwał [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE] od dnia 12 listopada 2010 r. reprezentował pozwaną [REDAKTOWANE]. Sprawa w I instancji toczyła się przed Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE] I Wydziałem Cywilnym [REDAKTOWANE].

W toku postępowania przed Sądem I Instancji radca prawny [REDAKTOWANE] złożył odpowiedź na pozew z dnia 12 listopada 2010 r., w toku postępowania przed Sądami I i II instancji uczestniczył w imieniu strony pozwanej w posiedzeniach sądu m.in. z dnia 25 stycznia 2011 r., 19 lipca 2012 r., 9 maja 2013 r., był zawiadamiany o posiedzeniach sądu, składał pisma procesowe, był wzywany do uzupełnienia braków formalnych apelacji. (dowód: odpowiedź na pozew z dnia 12.11.2010 r. wraz z pełnomocnictwem (k.27-31), protokół rozprawy z dnia 25.01.2011 r. sygn. akt [REDAKTOWANE] (k. 32 – 34), zawiadomienie z 02.11.2012 r. (k. 40), zawiadomienie z 19.11.2012 r. (k. 41), protokół rozprawy z dnia 15.07.2011 r. sygn. akt [REDAKTOWANE] (k. 38 – 39), wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji i uiszczenia kosztów sądowych z 28.01.2013 r. (k. 56), protokół rozprawy apelacyjnej z 09.05.2013 sygn. akt [REDAKTOWANE] (k. 57).

W piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2011 r. obwiniony ustosunkowując się do wniosku powoda o przesłuchanie radcy prawnego pełnomocnika pozwanej w charakterze świadka, wskazał, iż jest to próba wyeliminowania go jako pełnomocnika z procesu toczącego się przed Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE] I Wydziałem Cywilnym [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu radca prawny [REDAKTOWANE] powołał się na załączony do pisma z 12.04.2011 r. wyciąg z Kodeksu Etyki Radcy Prawnego obejmujący treść art. 22 ust 1 pkt f) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. (dowód: pismo procesowe z 12.04.2011 r. (k. 35)).

Radca prawny [REDAKCYJNIE] na wniosek powoda został na rozprawie w dniu 19 lipca 2012 r. przesłuchany w charakterze świadka przed Sądem I instancji.

Po tym przesłuchaniu radca prawny [REDAKCYJNIE] występował nadal w charakterze pełnomocnika pozwanej [REDAKCYJNIE] tak przed sądem I instancji (występując z wnioskiem sporządzenie uzasadnienia wyroku z 21.12.2012 r. przez Sąd Okręgowy [REDAKCYJNIE] jak i przed Sądem II instancji – występując w charakterze pełnomocnika strony pozwanej przed Sądem Apelacyjnym [REDAKCYJNIE] na rozprawie w dniu 9 maja 2013 r. (dowód : zapis cyfrowy na płycie CD przesłuchania obwinionego w charakterze świadka na rozprawie w dniu 19.07.2012r. (k. 22), wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku z 21.12.2012 r. (k. 50), wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji i uiszczenia kosztów sądowych z 28.01.2013 r. (k. 56), protokół rozprawy apelacyjnej z 09.05.2013 sygn. akt [REDAKCYJNIE]).

Sąd zważył co następuje :

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina obwinionego radcy prawnego [REDAKCYJNIE], jak i okoliczności popełnienia przez niego przewinienie dyscyplinarne nie budzą wątpliwości.

Bezspornym jest, iż obwiniony został na rozprawie w dniu 19 lipca 2012 r. przesłuchany w charakterze świadka przed Sądem I instancji co wynika z zapisu cyfrowego na płycie CD przesłuchania obwinionego w charakterze świadka na rozprawie w dniu 19.07.2012r. (k. 22).

Okolicznością bezsporną jest również dalsze występowanie obwinionego w charakterze pełnomocnika strony pozwanej po w/w przesłuchaniu zarówno przed Sądem Okręgowym [REDAKCYJNIE] (czego potwierdzeniem jest wniosek radcy prawnego [REDAKCYJNIE] o sporządzenie uzasadnienia wyroku z 21.12.2012 r., k.50) jak i przed Sądem Apelacyjnym [REDAKCYJNIE] (co znajduje potwierdzenie w protokole rozprawy apelacyjnej z 09.05.2013 sygn. akt [REDAKCYJNIE] (k. 57)).

Reasumując, wszystkie opisane dowody uzupełniają się i tworzą logiczną całość, nie pozostawiając zdaniem sądu żadnych wątpliwości co do tego, że obwiniony winny jest popełnienia zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego. Swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 64 ust 1 pkt 2 w związku z art. 22 ust 1 lit. f) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego). Obwiniony bowiem naruszył zasady etyki radcy prawnego w ten sposób, że po przesłuchaniu w charakterze świadka na rozprawie w dniu 19 lipca 2012r. w sprawie z powództwa pana [REDAKCYJNIE] o uchylenie uchwał [REDAKCYJNIE] z siedzibą w [REDAKCYJNIE] toczącej się przed Sądem Okręgowym [REDAKCYJNIE] I Wydziałem Cywilnym [REDAKCYJNIE] w dalszym ciągu reprezentował pozwaną [REDAKCYJNIE] jako jej pełnomocnik zarówno przed tym sądem jaki w toku postępowania apelacyjnego toczącego się przed Sądem Apelacyjnym [REDAKCYJNIE] m.in. na rozprawie apelacyjnej w dniu 09 maja 2013 (sygn. akt [REDAKCYJNIE]).

W ocenie sądu wymierzona obwinionemu zgodnie z art. 65 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.) kara upomnienia jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy. Jako

okoliczności łagodzące, sąd potraktował dotychczasową niekaralność obwinionego, jego przyznanie się do winy i wyrażenie szczerej skruchy.

Sąd orzekł o kosztach postępowania zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: z dnia 16 grudnia 2009 r., Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.).

Zgodnie z art. 70⁴ w związku z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia odwołanie przysługuje stronom (rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu i pokrzywdzonemu) oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o terminie i trybie wniesienia odwołania. Odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych wnoszący wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED]

[Handwritten signature]
Ck 25

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]